

het visserijblad

Vrijdag 17 januari 1975 — Nr. 3

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, BUPUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELS-KAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

DE PEILERS VAN DE ZEEVISSERIJ

I. DE AFGUNST !

WAAR BLIJVEN REDDINGSMAATREGELEN ?

Het is een klassieke grap te vertellen hoe vissers op zee elkaar beliegen over de aard en de omvang van hun vangst, uit vrees dat de kollega, die steeds behandeld wordt als een konkurrent, evenveel of meer zou vangen. Maar veelal wordt daarenboven geheim gehouden met welk net men vist, hoeveel korretouw wordt gebruikt, enz., uit een ziekelijke naijver die alle solidariteit en alle kollegialiteit onmogelijk maakt. Ver van mij te beweren dat dit een louter vlaams verschijnsel zou zijn, ook in Nederland leeft men in clans volgens de haven van herkomst, maar ik kon nergens als bij ons vaststellen dat vissers van één zelfde haven elkaar de kop zouden afbijten en door een gemis aan vertrouwen, die een gemis aan zelfstandigheid is, heel dikwijls zichzelf bedriegen door elkaar te willen voorliegen.

GASOIL : OFFICIELE PRIJS

Toen per 1-11-1974 de prijs voor mazout van 3,56 fr op 3,86 fr werd gebracht ingevolge een akkoord tussen minister Oleffe en de olietrust, ontstond er in de visserij een algemene paniek (die intussen luwde) en gingen we met een delegatie naar minister Lavens opdat deze zijn kollega van Economische Zaken zou bewegen van de oliebazen een akkoord te bekomen waarbij de visserijbelangen zouden verdedigd worden, waar die eerst totaal waren vergeten, en tevens opdat hij zelf benevens de reeds verleende subsidie van 50 centiemen, uit het landbouwfonds voorlopig deze subsidie zou verhogen tot 80 centiemen.

Toen we na 2 uur minister Lavens verlieten, was er meer dan goede hoop op deze verhoging van 30 centiemen, en als we een tijd later op het kabinet van minister Oleffe werden ontvangen door een oud-Bruggeling, die beloofde de zaak met zijn minister te bespreken en ons verder te zullen raadplegen, was er alle reden om de ontstane paniek te sussen.

De mazoutleveranciers waren echter iedereen te vlug af en zetten minister Oleffe met zijn pietje in de wind: de per 1 november door produktiestop afgedwongen 30 centiemen-verhoging wordt niet langer aangerekend, of worden aan sommigen aangerekend en aan andere dik en dubbel geristourneerd.

vóór 1-11-1974		na 1-11-1974
	HUISBRAND	
3.56		3.86
+ 0.45	accijnsrecht	+ 0.45
4.01		4.31
+ 0.56	14 % BTW / 6 % BTW	+ 0.26
4.57		4.57
	ZEEVISSERIJ	
3.56	vrijstelling accijns en BTW	3.86

De olietrust haalde haar slag thuis want op alle leveringen kreeg ze een verhoging van 30 centiemen; deze verhoging, wegens het minder aanrekenen van BTW, werd echter voor het merendeel door de Staat gedragen; de visserij moet deze verhoging uit eigen zak betalen, zonder dat daarvoor op de vis iets meer kan gevraagd worden.

GASOIL : PRIJS VAN DE DAG

Voor een gewone werknemer (arbeider of bediende) is 4.57 fr nochtans veel geld geworden en betekent een tank van 3.000 liter vullen een onmiddellijke gezinsuitgave van bijna 14.000 fr, zodat de meeste verbruikers slechts 1.000 liter per keer bestellen en er van afzien enige stock op te doen; anderszids hebben we een winter waarin het niet wil vriezen of sneeuwen, met een december die wellicht de warmste maand van de eeuw zal genoemd worden, zodat totaal onverwachts het verbruik van gasoil veel lager ligt dan een normaal gemiddelde, ook al misschien omdat de Staat wil sparen en de lokalen in overheidsdiensten niet boven 20° mogen verwarmd worden. Hoe ook, de gasoilleveranciers zien hun tanks overlopen terwijl hun geïnvesteerd geld aan hoge intrest roest zodat zij beginnen te braderen. Ze braderen met het geld van de Staat, die minister Oleffe hen gaf! En de kleine verbruiker waar het toch allemaal om gaat MOET 4.57 fr betalen terwijl een beheerder van een flatgebouw minstens 1 frank ristourne krijgt.

In de visserij is het nog veel pijnlijker en nog veel dommer: vandaag, 9 januari, telefoneert mij een reder om de nettoprijs te kennen voor leveringen van gasoil aan boord. Deze reder koopt sinds jaar en dag zijn mazout aan firma A en wegens de verhoging op 1 november maar de ristournes sindsdien, betaalt hij 3.66 fr. Ik zeg hem dat hij wijzer moet zijn want dat firma A gasoil levert aan 3.56 en zelfs aan 3.46 fr, ook voor leveringen aan garnaalvaartuigen. In de telefoon begint die reder te godverdommen en hij raast dat hij naar firma A zal gaan, en hij zal zeggen dat hij zich bedrogen voelt, en dat hij zijn mazout ook moet krijgen aan 3.46 fr. Ik zeg hem dat voor grote kwanta slechts 3.30 fr wordt gevraagd en die reder godverdomt nog veel luider.

En 's anderendaags krijgt onze reder zijn gasoil aan 3.25 fr, als hij de verteenwoordiger van firma A op een heilig zwijgen belooft deze prijs aan geen enkele kollega-reder te zullen voort vertellen.

Hij had natuurlijk voor eens en voor altijd firma A aan de deur moeten smijten; alle reders zouden iedere dag met de laagst bedongen prijs (op een heilig stilzwijgen) op de rug moeten lopen en in Het Visserijblad laten publiceren, maar ze laten zich zo gemakkelijk bedriegen, om daarna luidruchtig te kunnen godverdommen.

Het resultaat is veel erger nog: geen enkele minister is bereid nu nog 30 centiemen uit zijn kas te halen als bepaalde firma's overduidelijk bewijzen te willen leveren aan veel lagere prijs dan zij zelf eerst hebben geëist.

Natuurlijk, als het morgen toch begint te vriezen, als het teveel aan gasoil morgen uit de markt is, als uw leverancier morgen plots toch de toegelaten prijs van 3.86 fr aanreken, moet niemand in paniek naar mijnheer Lavens of Oleffe lopen om een tussenkomst te vragen. Ze hangen daar precies aan geen draadje voor ons.

Een of andere verteenwoordiger dreigde aleens mij tussen kaai en schip te zullen duwen en er werden reeds walgelijke blaadjes met allerlei fraais over mij verspreid, niet om mij te doen zwijgen maar omdat mijn woorden even twijfelachtig zouden klinken als hun woorden. De onwetende reder én de afgunstige weten ten lange laatste niet wie ze mogen of kunnen geloven en worden derhalve verder bedrogen en uitgebuit.

Aantonen hoe onze visserij verder zwalpt op de meest onzinnige toestanden doet de hoop veronderstellen dat spoedig een mentaliteitsverandering zou optreden; mijn scepticisme doet mij echter hopen dat de minister van landbouw zou beslissen slechts ristournes te geven op de voor echt verklaarde nettoprijs met het strafbeding dat men voor frauduleuze ristournes achteraf de bak kan invliegen, want een marginaal bedrijf, als het onze, moet in krisisperiodes verdwijnen als we ons blijven baseren op afgunst, kortzichtigheid en domheid.

JEF DEROOSE